

19.

**Špicar Jaka**

Osvobodjenci. Simbolična pripovedka v štirih slikah. –

65 str.

ID = 12152372

19

*Oenothera*

## Osvobodenci.

Simbolična priporočila o starih stihih.  
Spinel Tek. Ljekar.

Orebe,

Kralj;

Vlasta, njigora hvi.

Danijau

Tihar

hrak

chošnja

Tm

Beden

Kieljer donjan

Narod.

T.

1 prizer.

Danjan, Tihon, Mhak, Moiny, Tui, Peleus in drugi.

(Tu je bil in ppi, dolgo parje.)

Danjan: (o parje) Kralj! O kralj! - - Lotida! Lotida!

(zopet parje.) Tam daleč za desetimi gozami  
blisči sočlobe, kot juhanje gaze  
kot gozda mila juhanjeas. - - -  
in ~~lot~~ kot bi pila pajube plica  
mi pladek gladek prizeraje - -  
a daleč za desetimi gozami!

(parje.)

In mhak se zgublje o rčenosti resolje  
in beji pred žarki noro ustajajoče duha  
in na iskre in žarice in boleče  
pripelje po sočlobnih nebeških. - - -  
in ~~zopet~~ mi je, kot breznamna pera,  
in mhak se zgublje o rčenosti resolje.

(parje.)

(moiny) Kralj, o kralj!

Mhak: (in ogledam in pizgizne glave) Da mi miru,  
že spet hudi.

2  
brogje qe pa hej boli,  
Pa me de qe <sup>me</sup> huret duh  
hazmje qe njezot napult!  
Ta je pegriscan, to je res,  
zeto qe broje bekisne zmes  
pa glari se imi zdej niti,  
ho qe <sup>me</sup> qehor vet Tezi. (Poluise.)

Lamyari: En rem, de dal nam bro' vobodo gletu,  
da hudi nam zosije polnes nise  
ni de patem, ho dal nam bro' vobodo  
pufenis nise, duhe ni pa zallodo.  
O pisi, broj mas, pisi strasine jise!  
O, rem, de dal nam bro' vobodo gletu!

hraki: Ledoj pa rem: ugant rem,  
pegriscan rem o tem, hor rem.  
Ze dolgo se mi zdelo je,  
de nehy se gacelo je  
o njezoti glari kuheti,  
Le mogel niscam perubati,  
hej lito hi, hej <sup>me</sup> ~~se~~ gradi  
ni o teli moggant se vodi.  
Njezore misti <sup>se</sup> ~~me~~ ~~me~~ zole,

f. Fakr kart mislis te,

koč da diše po ostaji že!

Lanjan: Na dan, na dan s pravic in pesnico!

Na dan z iskanostjo in pe bedo!

Prenhajmo enaki biti je grozni  
in groziti postajamo zgodovini  
ter sploščati se v čimur vedo!

Na dan, na dan s pravic in pesnico!

Mrak: Je li to upar? —

Ali pa nar

je človek tas.

Tihar (u je njezami) On pravi ime!

Mrak: Li stisla ga?

Tihar: O, to ni upar!

Li sud' ni nar! - - - #

Podrival groz um njgor

in mislim, da su masibaj

in bogu kol'ko ridi.

Zato pijaloz' isti

in pe pršini: Lajaj<sup>1</sup>, Lajaj<sup>2</sup>

in pe jemeti odneha;

pe umoli u svet, udor

in pelje jih pod rami kor.

Bende same polleti,  
 sejane brekro, obredli!

hele: Jly hamej de u zbudol je  
 leude~~ta~~ na me je leta,  
 gube van ni obukoralei  
 ymishjotin pojmeseralei! ---  
 Najboljše delo pa stani,  
 hodu po hrisini pad tye.  
 Kei dan prisel bo zadriscenja  
 ni čas psericenege kopljenja.

~~Eden pa pod ti dany list  
 jant se enkrat obisket~~

Thine: Zahaj dolajis ni stasias?  
 Varamot pa ne govoris:  
 Da bode dober le je to,  
 her dober je ni par telin  
 ni ne glade na zadriscenja  
 ni ne zeto, des ti kopljenja  
 na siemi čas odzeto bo  
 ni siemi clano ti nobo.

Indijas: Rej u vidre prepriate,  
 de ni mogice spoti?

5.  
itale p' hišnem redar že  
nam zgodaj je ustojati.

huck:

Kaj ti razumeš teler reč,  
le beji si mi diavljici  
nihar si me quibag'raj čas

si p'paucaš nam ne jemlješ.

hrošnja:

~~Pisec pa bodi kmetu~~  
~~čassadu, same bote dan,~~

ni treba br ne dolo  
buj dele mi bujčiji mi  
jir'fijjse kaj rečo.

Trn:

~~Kaj reče je buj dele, Joz naj' dnu po jir'fijji blye~~  
~~tehar, da presce g' je, ce dele je immedur may,~~  
buj njeje u par lehter abje  
in nibeč se u' b'gax' jany.  
Lamo, da dolo si j'vi!  
Buj dele u je p'etapi.

(Potagana se ovi glude, samo Dedu in par dnyol  
p'leq njeje, spe bode magij.)

Tihar:

Kaj br o tem, je teho ali teho  
za srečega niharli mi - ne br niharar euchar!  
Enihrit dnu! Enihrit me!  
Kdo naj li to doregal?

qui docet, hic ita facile se

je stari pravi od nekelej  
 ki je rešavur in rešaj,  
 da eden vedno zmagal je  
 in drugi je poražen.

Trn:

Prilika to je za ljudstvo to!  
 In dohler privede ne bo  
 ne bo misel in ne bo misel  
 in polnile se bodo ječe  
 z ljudstvom, ki privede ječe  
 in pravi biti hepeni.

Trn:

Kdo ne želi,  
 da pravi bi  
 pravi in privedu  
 na pravi pravi pravi.

A drage, to privedu in  
 o čemer pravi pravi ti.

To je pravi, to je pravi.

Va vsi pravi na pravi!

Prava, pravi in pravi pravi.

To s samim pravi pravi pravi  
 pravi pravi in pravi pravi!

Trn:

Kaj pravi? Pravi to me pravi,

cum nemini te puzis  
 in dan ze ducem te apita.  
 Tu vedur, vedur, "sotoda",  
 in bog re, kakhina pisana.  
 Je konius pis, da manshy  
 ni par u popobrem pedu!  
 A, hoto bi sangal vedur le  
 u auherichile in mediu.

Tshur: Ta loyor ai: jaganu to!  
 Po tale dano sic ne bo,  
 naj pisie zgotovica  
 kaba je domovina  
 u pramoti, fuzi univales,  
 dohler u je uprala.  
 na te berede, bi jile te  
 mad narodam pajhosil ai.  
 To buci to,  
 da je telor.  
 puej je hirada boje.  
 Le "maca kulpa" pui si  
 in na kolena roje!

Tru: (Tshurja) Tshur, tshur, To imai par!

(Choral) Sedaj si gredel, zdaj si zdur!

Mate:

Sere, sere

le ne ne me

zornite ni gočite

ni grad osem potam za pekar

me smite, blabite.

Sam li jz hri, o dungi si

ate quik negreogini

ni, de rook dan ne morete

sui pti k miži polni.

Sreipa ras ne briga to,

hey goruim, ni hje, kakor.

Ta pologaj je mami rui

ne želil ki mišerav rui.

Tihne:

Takor, takor, ki rui ne rui,

odhro si ptičel in kam grui.

Pogelil si na dom in rok,

ki hje me je zraj gupod.

Pogelil, da smo puzaji rui,

hri tiki quj smo ptičel.

Ta pologaj ki je ptičel, -

pogelil ~~ni~~, da tu smo o jui,

da rok nas je zebel!

Kolov mignuitoră ne întâi să  
ni mredem, dar sorăjii nă  
ga bat pomaga ulije.

Tak naj - jindjijer zanjije!

Predobra zanj je smet.

Danjia (u je gherit je puzi, kaku, da mehoj oare zanjiaje

pygora.) Ne cum piser, colbrot yow

daiosnjii xpet debati.

A bolje, kuetje, bto bi

duy duy'mm pomagati,

kakani, da bu ne piriokate,

kaj alabo je, kaj pravo,

poze naj naj, <sup>kan</sup> tot mea

adujr kakor zavarro,

hi slujola bi o odjromio

medici nani bedi - -

En;

Ta revetlar pispromgla bi

ovem stojani te polni skedi.

Prijatli bi mogou je

na eu nacin edino,

da dober posteljicno br

je naco tigorino,

Movnja;



Tidelas, kot da smo brez prave,  
brez duša, kakor žirinas.

Maček:

O bog, o bog, hej bo, hej bo,  
če pojde si najraj tebi!

Lanjan:

Zares, zares, hehe najraj  
naj pojde si "zablodi" tej.

Maček:

Jaz nečem zadrževati sem,  
kakor sem že proceedal,  
a bredu praviš mečad  
pravice ti odjedal.

Če mislite da tukaj nam  
godišče u bistvo  
pomagajmo si pač sami  
do prava in pravice.

Podajmo deklaracijo,  
prijemimo zdatno.

Trhan:

Kaj ti priporočiti se?  
ki storimo zahtere!

Lanjan:

Zahtere da! Za redno poročilo  
od tega gospodarskega!

Introduci ~~in podlaga~~ <sup>ne</sup> priporočimo  
si novega sledarja,

hi ne bo tuj, ni naša kri.

Arak: Kaj misliš ~~ti~~ zgovoriti?

Kaj takega pa vendar mi  
ne smešmo propovesti.

Pročjims deklaracijo

poznamo vedeti.

Pihor: A teko, da tja v sinujsko  
ponosla bo od mere.

Arak: No, pa zapisimo teko:

Da hočemo živeti

teko, kot se pa spodobiti

je, rečeno na prti,

da to nam da naš gospodars,

se imo voljo pravo

mi pa naprej ostanejo

pod stavo se zahtavo.

Tega izraziti nikoli

naj ~~da~~ dunge bil bi nam gladar.

Ker to zelo opasno je  
ni hudo izhoditi se.

Zato pa za prihodice,

hi žuale bi nasteti

nihje in nihče ne bi smel  
odgovorjati.

Per. Haha sem izjavil že,  
paar lahko tu živim,  
in kar tam stavl, le za vas  
z dobroto to stanim.

Tih: Naj bo tako, ali tako;  
stran bosta je mediti.

Šmija: Ta <sup>2</sup>enda <sup>3</sup>gačno delati  
hrediti in profiti.

Per: Ta da ne pritožim se pritož  
enkrat in včasih bo.

Lamjan: Besede vaše so le čuden kâos,  
iz njih končnega par nič ne znam,  
zato pa hočem jaz obsegljati  
izkušnje novega duha in to temo  
prebrati, da razjasnimo  
se bode vedelo enkrat tu nad namo,  
ni da se sleherni naš bode prebrani.  
Poglejte kako kedro spijo:  
Ti bode naš veliki čas prespeli  
in bo potem se prebudijo

z zadržanemu bratu zagnali,  
da se pregrizne se zbudili,  
ob enem pa se veselili  
proboje brat, nove glave,  
ko zadržane se naše biete  
pod hramom enim in pod klescem pravim  
bela in svetlobo novem jol pjevanim.  
Porek nam biete, da je simele delj  
mi in puni prile<sup>prile</sup> je stari biete,  
in pjevanem pa zagnali mi res obup  
in in ne uvidel dolgi up,  
da ne preteče preclibo dni,  
ko nam proboje nova zagnari.  
Sedaj pa doli mi je neba gor biete  
in vaji moji, beški to reči; in  
naj in krajn grem in porim ge  
naj reči nes, proboje de.  
In oel bom, biete se gne,  
se vde in planine,  
se biete budi se mi je,  
~~se biete budi se mi je,~~  
necame glotrine.

Pizza & Steaks.

En s'el, c'è heles z meieu bon  
 da putarim se porragam,  
 hi gneli zapoditi me  
 se pica healyerim pagam.  
 Poglyte nitr, gleyte mroç,  
 jaz meta nam odpreur. (Poglyte nitr.)  
 Ldaj mela zmed nas gre lehtar piri.  
~~lehtar piri~~

A jaz pa h healyer grew! (bedide.)  
 2 piri.

Pužnji ly Danyana

(Ti glediš vsemu. huck putarim nede. Tihur  
prčari hucka za Danyanum v galeje.)

Bedem: (ce je zbudil) A hehine za je to manra,  
 da danes se neopreks prepise  
 ni gbi'ja ni za popota,  
 da se ne speti mi ne da.

6 čas bi bil

Tihur: ~~ti je žal~~, da bi je vital,  
 her maribaj ni je prespal,  
 ni mozihej ni je zenuvil,  
 zeto za ~~hucka~~ se boi endit,  
 ho ne breis kvar spoznal,

has ti o hvalkem čas lo dal.

Bedeu: Kaj deti će ?!

Kivier le

ni budo hoto udaj.

Tihon: Ne vidite meste kakej že  
odputa na stegaj?

Bedeu: (gleda okrog.) Kdo je odput ? b ti, proklet  
zavod, hovej nas lo spets.

Tihon: O hovej, ne ! Gledj zno tam  
za delj'njšini znanii.

O vtani, vtani sujerj ti  
ni reudar se prednamii.

Gledj tam, kjer zve vrtaja ocl,  
tam čaka nas dohodni kralj  
hi nam pobodo bode dal.

k mi, mi sujni bedni,  
pe bomo ji li medni. - - -

(le obine k nelo z razprostitim robamii.)

O kralj z dalj'ar ti spejini vas,  
odpušči nam <sup>neš</sup> ~~neš~~ greha

ni se pobodo pošlji nam,  
da tu ne lebujti tleš

ne bo naš rod nič mišeni  
ni z brati neuri zolnjen.

(Pollhuc prôsi na zemljo.)

Lanta.

II.  
~~Spominski~~

Lanta, pri kraljevi gradu. Pogled na  
nebo in oddaljene gore. Lepo polnecni dan  
1. junij.

Marša, potem kralj!

Marša: (vedi na terasi in gleda zamljine in dežar)  
(Dolg premor.)

Kralj: (pride iz gradu, stopa prôsi proti Marši.)  
Zahaj' vpet kakor biho tu  
sedis in premišljuješ?  
in vedno le obožna si  
in zmiraj le samuješ.  
Ko pret je vedno tako lep  
in ti si tako mlada,  
Lano prôj<sup>ni</sup> haj' - jeliš!  
Taj hroče, haj' bi rada?  
Emel bi rad revežja

in prečnega dekleta.

A fuga hčerke pa boli  
zelo, zelo očeta.

Zato oholi, proej mi vsaj,  
hoj brice, da stanim ti nogi.

Marta: O oče moj, poudobri si!

Kakor si skrbem za me. - - -

Ne vem zaboj ~~da~~<sup>de</sup> čisto hčerk  
me tuga, slab, objame.

Kralj: O, tuga, slab, zaboj, zaboj,  
ti, draga hčerka moja.

Kakor, da vžirati ne znaš  
povladava leta svoja.

Glej krasni svet in jasni dan  
in ptiči žigolijo.

Kakor, ~~da~~<sup>bi</sup> bila ~~ti~~ žalostna?

Vu nade ti kipijo.

Se ~~je~~<sup>me</sup>, hi vem ~~je~~ slab in star  
povlad je požirela,  
heh, da tebi hčerka, bi

radost, veselje ~~da~~ vzela.

Kot hrenem - positi mi teji,

ker sem, da nehaš te teži,

Marta: A nočem, drage oče moj,  
da ti te slab težijo.

Povedati ti hočem vse.

Sedé ti bom govorila:

Glej res je jarek, solnčni dan,  
res junber je pomladur

res ujirane so krasote tr  
in deham pač hladur,

hi miho boja mi vse,

oblečuju težbe sanje,

hi sem imela još nocoj

in s tugo mislim na nje.

Ker zdi se mi, da to ni senj,

ker o noči sem sanjala,

da mižnjo to kipljenje je,

hi još je moč oddala.

Kralj: A, kakšen bil je ta bož senj;  
da u ga zdaj božis se.

Da, čudno, čudno grozno,

kakor, da ~~ne tebiš~~ <sup>ne tebiš</sup> se.

Marta: Tam daleč bilo je za deljupski gorami:



da bi nad njim jôbela.

Pribege hupko naj reji  
in naj vrobrodi se!

Aho pa tega zmožen ni  
o namoti naj volji se!

Le oni suženstvo kipi,  
bi pač vrobrodi meden ni.

Vesta:

O meden ji, ker nujen ni po hiordi lastni,  
po hiordi drugih in po po zablodi  
ni vendar to po tam se po vrobrodi  
hedr zahrepeni in zmagi čartni.

Ta hle, bi klical je resolui narod  
ij njega samega je on quihajel,  
ij mladostu se in duš in glar je rstajel:  
To bit je mladi brepti, zehari zarol,  
bi vro in ne more biti dalje nujaj,  
bi hro, da po jibeni ni hutori meti  
bi bratje magbe ene masti se objeti  
in narod da pod tabo bi bil zelnajen.

Kralj:

A, to po zanimis je sew!

Pa Zhaj zelo shabeti  
ti, druge hōerka keba je

ni fužo prebrpeti?  
 To vendar bil samo je ren  
 ne pe prižgoba para  
 ni hej je ren, to vendar res;  
 roja se pa narava.

Lato le le ren tako stvar  
 prece ne jemlje ni nileas.

Marita

A vendar zdi se mi, da to je ne remica,  
 da morda narod prvi pes ne str lupeti,  
 a si pa, da ne mogel bi rejeti,  
 da <sup>le</sup> morda silo bila rejeta je prava.

In če te praviš to, da mu primage ni ga reči,  
 bržem se <sup>odpriga</sup> ~~da ga praviš~~ <sup>= zanjeto se otvori</sup> ~~ni ga reči~~  
 ni osarur, kakor migneje ga zornis,

ni ga re septenje, hi ga mudi ga somisro. ✓

To histe higa je, hi o moje vne lega,  
 to histe zlost, hi me vedno mudi,  
 to histe dom, hi se pod bpinur le hudi  
 dospel to <sup>to</sup> mprešen zlega.

2. prijeu.

Prejsnje, Drayau.

Drayau: Oprebi haly; nile huj mo?

pristopa, jemboj pusi,  
dostleti ga ničim mu.  
Obleko slabo nusi,

res razcapan in umazan je  
porasčen neobrit  
in tudi res njegro značaj  
se mi ne zdi odličn.  
Laj res, belk je radanji čas;  
mogoče lopov je  
bi le zeto prišel je sem,  
da meščeval bi se.

Kralj:

Se meščarinja ne bojim,  
ker imam čisto vest  
in voljo čvrsto se imam  
in krepek, zdrav pest.  
Pirpeli potnika le sem  
čelud' je razcapan.  
Mogoče, da pod papani  
se skriva, duh krasan.

Doznan:

Pirpeljal bom ga, toda kralj  
odgovor zanj bró sam dajal. (bolilo)



Matka: Ne johan oče, le ne reu  
 kaj ~~se~~ ~~ne~~ z mano se zgodilo.  
 Kar panyale sem, to se bo  
 o permici izpolnilo.  
 To moj je, hi svoj sujni rod  
 je dolgo dramil, klical,  
 ne reu ga še o permici ga  
 popolno je pisklial.

Darjau: Zares, premislouljivi kralj.  
 Taj klial sem in dramil  
 moj rod, hi kleti ga praz  
 prajarnil je, omanil.  
 Pisklial sem ga bolko je,  
 da zdej hedi in gleda  
 in mela razloinje sud',  
 kaj radost je in beda.  
 Sin rodel sem preke sinuik daj,  
 da fu si to naš krovni kralj,  
 hi naš si brat in oče naš;  
 naš rod je naš in naš je naš.  
 Zdej pišč sem res razcapan,  
 od poti dolge, polno ran

mi misja moje misje  
 od brze čez sive gorie.  
 Izgledam res kakor dirjale,  
 a redi bralj, da misim tebe.  
 Pod caparmi, ki tu rase  
 se zveto lije mi ruce  
 in v glavi zamemajcui  
 redi pa gube razjarjeni  
 do rube pomorja, ki prete,  
 da nas in tebe ugonobé. (Pollehu.)  
 Zato pa bralj ne grem od tebe  
 poprej, da spejmeš tudi' moj rod,  
 proda svoj mogoteni, sveti hro,  
 da dam br združeni sinor,  
 ki deca ene majke so,  
 a žal zato več ne redi.  
 O vidi rod naš bode me!

Kraljicu si izhaji se.

Marta: (pollehu.) O oče, tudi jaz naj se  
 lepi' za te poročim te.

Kralj: Če poris hčerka moja ti  
 potem, sereda se zgodi!

Lector.

### III.

Seenerije, kakor v drugi sloki

1. puzar.

Kralj, Tonjan

(povlečeta vol itiani v pogorju.)

Tonjan: Jo peš me tr, a vendarle  
je me ship le obljuba.  
Obljuba je je mnogobest  
se sloba, kakor zguba,  
ker zguba je došena,  
izpolnena je stvar,  
obljube pa se <sup>ne</sup> daje, -  
obljub ljudem ni mar!

Kralj: On ~~ne~~ <sup>ne</sup> bo z golobostjo,  
ker kralj je obljubil.  
Zaupanje in vere raj  
nikakor nisem zgubil.

Tonjan: Ne peš me tr, da on ga se  
ne dijal bo besede.  
A kakor bode ljudstvo tr,  
ki on ga k nam pivede.  
To je opasanje, ljubi kralj!

75  
a, bedes per slingse je



Sud bode izpolnili.

z quizar.

Prejinja. Vlasta.

Vlasta (prihiti po terasi.)

O, oče pojdi in poglej,  
tam doli jih quizajo!

O meene sem, da sploh niso  
teu perejam po žele!

Da sendar enkrat neheli  
po biti pužnji mali,  
da glas Damjanov je prispel,  
da kot ljudje so vitali.

Damjan: A, naj zapomniš da mi  
protodro mojem dali!

Halj: Jaz upam pač, da bode vsi  
uprterati to znali.

Vlasta: O, znali bode, oče moj!

Hehe, da ne bi znali?

Spzneli po sonajmibe!

Da mi <sup>smo</sup> ~~je~~ pomagali  
to sendar tudi mi vedo!

Hehe bode reči,

ko združiti se pod svoj krov  
sobotni bodo smeli.

### 3. prizor

Prijazni, Danyau, Fikar, duček, Kosiča, Ton, Beden  
in drugi, ki so bili v I. delu na odru. Tudi v  
zanemarskem stanju. Hodijo težko in utrujeni  
jevit se jim pozna.

Danyau: Pozdravim vas in varta ti,  
ki si za nas posila!

Ko si kraljica in pa ljubav  
je tvoja nas posila.

Sobotni zdaj smo sem prišli:  
Zekamo zavrsto.

s prepisanim, da smo vsi,  
kaj s tem se nam je dalo.

Tako sobotni ti  
nas kralj in naš vladar.

Sobotni te pozabil ti  
ne bode met ni bode.

Fikar: - Sobotni, sobotni, naš gospod  
pozabil met ne bode  
sobotni, da daritelj bil

30  
# (Bedou, Libr.)

si perežene sprotode.

Muki: V če ve bi bilo, toda vse  
menda ta kaj se nas mi.  
En mudi ne bo uinkorato  
bo kufjeranje na fveli.

Beden: Ah, kaj jaz vem, jaz nič ne vem!  
Kaj bo ji, kakor kvee.  
Gradu, vem, ne napravijo  
iz moje bane kvee.

Khalj: Pozdravljam vas, ki pišete ste  
sprotodni v hrisi moje,  
imenuvati smete jo  
odslej pa tudi svoj.  
Lubezen hrisi nam delim  
in z rami hrisi slavo,  
hi <sup>jo doregli</sup> ~~hrisi~~ v boji so  
junaki za džart,  
hi nam tako rasa bo  
kakor udaj je moje.  
Quarice z rami vse delim  
in pisa hrisi svoj.  
En hrisi hrisi mi bode raka,

a, medseboj in vsake snaki!

Marita: Oč daljinej poti ubijem  
 so rezi za to sem pristi!  
 Oj gaj, ohrani jedni!

O, jejni so in gladni!

Eni ubijani, razčapani!

Ohrani vti razčapani  
 in prea razarane!

Telna oca bolana! (Korjani) ~~medseboj~~

O dajte juti, piti jemu  
 in postar, da pristi jemu  
 po huda tem bo močno.

Teh punj oslobodite jih,  
 na novo oblice jih! (Korjani)

Vi medseboj pa ubijte

in hrabro si delite oca  
<sup>in rane</sup>  
 her ~~stoda~~ ~~deli~~ ~~sali~~  
 her le tako <sup>grobno</sup> ~~pravi~~ si

osobno obdrži

za sedna hute med seboj!

Kralj:

Lodaj pojclite pa vi z menoj  
 in bodite deljini

(Bedum)

dobrot, hi hvo joht moj deli  
 ni nasa zungja joti rodi  
 o sirimi nej obicini.

Kralj, Pekar, Trupar, Sanjari (in drugi odidejo; ostanejo  
 le še huk, Tru, Tihar, branje in Bedem)

4. prizor.

huk, Tru, Tihar, branje, Bedem

Bedem: (hoče iti za drugimi.)

huk: ~~He, hvo pa gora? He, hvo pa gora?~~  
~~li nis mislis, da sam~~  
~~in pa med teji hvo Bede~~

He, glej za Bedem, hvo hitis?

Se mari že zeto bojis,  
 da kaj bi ne zamedil.

Lahaj bi se le budil!

Hvo tem potalo je, dobi,

se hudi hakov ne letis.

Bedem: Probet mi zlodec huli,

bojim se, da mi ne zabuli,

~~hvo~~ <sup>kepl</sup> lačen afrikanski les.

Taj stak sileli odmer

njigoc so že po daljnjem poti.

£ 1000

Zato pa hriba zdej hiteti,  
da mahaj se pod zot dobi,  
da se zelodec ustrlaji.

Mak: Brs pa poverel, hehina hana  
svobojencem je izbrana,  
se ni le pepa in kumpir.

Reden: Ne delaj ipet tehaj spetiv!  
Če lačen si ne brs sprairat,  
kakor ni kaj ti bo kdo del.  
In lačna pra i ti i jaj!  
Za sproščanje zdej ni čas:  
Če mija polna, heta vesti  
ni juti, juti, juti, juti,<sup>7</sup>  
da dohler si malo se pri moči —  
pa hodi, če ti krehu polni.

Zato pa grem  
ni se najem<sup>8</sup>  
In polni rina sprijem,  
potem na glas zangijem,  
da plisla bo ~~to~~ ras,  
hej ne je doletela nas:  
Pozdravjem hodi nali hraj,

hi nam je juti, juti del. (bolide)  
5. prizor.

Pufinji hej Bednes.

Tihur: Sam zeto "pozdravljem hvalj",  
hej nam je juti, juti del!  
Tve drugo pa mi nič mi mar!  
To prjunijsko kraljčeri dar!  
Laj bomoj quisti smo, in je  
u r new drumi mi rode,  
da misno medui in sposobui  
medite eri uoddobui.

Nemadur je te čas prisel  
in misli naše prehitel. —

Da, hvalj <sup>me</sup> je ~~je~~ abil nas!

K gostiji grem naj tudi jaz! (bolide)  
6. prizor.

Pufinji hej Tihurja

Preinja: Kaj mislite prijatelja:

Je tu hej narediti da?

Li tukaj samo bo gostija  
in r neman u pusti kupčija?

Tihur: Gostija je scca pica stran,

hi mojim interesom mas  
od nekega je že bila.

A sama le žrila  
za nas ne zaostajajo.

Se drugo počutijo  
svoje naše mase:

Da njihov pogled naravnost,

da same hodi sledijo,

hmenja se nakladajo

visokim karalijam,

dobričarskim kantičijam.

Dobriček ~~se~~ se bo delil,

da neki enaki se del dobil.

Prispevek: Hoho! Hoho! To se že ne!

Dobriček vendar pravi gre,

hi sklenil je kupiti!

Kaj z rajno berčijo

se goriti ploh ne da,

ker berčija nita oba.

Li je pravičnem družbe druge

in s creukom kupim si zasluge,

da vprašam bom začet,

kakor je narod ji lepel,  
kako sem perejem dejal - - -

Pen:

En bratčinam in junal - -

in kaj se me in kam bode,  
kako te bi spoznivalam le stoličam vrti

Prispeva: Licer pa bom videla,

hje ~~bi~~ tu bodri most nam pidi.

Le trebe u poglediti  
in pol lepo in oglediti,  
potem gre me

in hax ne gre,

to ne misl pozebiti,

pač hax je kugiti. (Edide.)

7. prizor.

Prispeva huj Prispeva.

Hele:

A, midva pa ne greva tje,

hjer drugi je martijr se?

Pen:

Bom sil, bom sil! '6 raj ji dotti!

Licer pa raltjuni pur gotti,

zeto karholi hax geli,

goboro hudi rez dotti.

Tako pač me bi umagan kraj,

da tega ne bi rekli dal,  
ker nam po neki pravičaji gre,  
če pustil je voliti se.

Mark: Glij, hej dejal  
si, praviš hvalj!

Porej odhitaj, ali včas  
ti je resnično tale peč.

Tom: Nebo pa res, da včas mi bode,  
ko drugič bom spet opode.

Mark: Saj to, saj to! Se bolj, ko prej  
prijazni bom spet oddelej.

Tom: Pa tebi vender ni ludo,  
ko rajen bil si je tabor  
od prej, ko vedno prav ti bilo  
beležiti z mano se zgodilo.

Mark: h, mami pa le to skbi,  
hej naše ljudstvo gorci,  
ki je tabor nezmerno  
globoko prarodno.

Tom: Kar ubaji mi, hej naj stni  
ni hej za tabor gorci  
ni greta gorci to

in ou ti ijpoluete lo!  
 Kaj ljubitru mar,  
 a njega dūs ji gospodar,  
 kadar ima jzile in obljube  
 in varje ute vake zube,  
 tako, da lahko tudi kaj  
 prave vrejem najej,  
 kar prej so pridobili min,  
 na kuge — skup završili min.  
 Kaj reš te nam!  
 Kaj te lo nam!  
 Vedeti nazadeti!

Arta:

O kraljico kje  
 nam del gospod je ne je to,  
 da njeno nam enkrat lo.  
 Z postojajo tudi kje!  
 Samr, da pridobimo  
 in vsimo in vdelimo  
 in vso udeležimo!

Sam:

En pti pravi tudi re,  
 da ji namu edine le  
 „da ljubitru zatevimo“!

Arata: Nohar mihai ne nganjaj sjet  
 neunne, kipe sâle!  
 Poraj mi raji, kje li w  
 'redaj moci jinnale  
 ze shupur dete majinor  
 r tej mri domorini,  
 de plodale li shupur jo. (zeu.)  
 r umici De edini!

Im: K ti mi jaj! To pae ne gre,  
 de delata li shupaj!

Mek: Zakej ga ne? Premisti le!  
 Pehiker me obupaj!

Im: Shupajje pae razliena m,  
 hi jil mistoc imara.

Mek: A r enem pendar brez shubi  
 lehke m roko dars.

Im: En hej je to?

Mek: To je plodan!

Je hej, hi mi ze nas!  
 Odgaviti ze tute je,  
 sobler ze to je cas.  
 Ti delat to celhite los,

kar tam na javni cesti;  
a jaz ga s tajnim ptaujem  
pomagam ~~te~~ ne izvesti.

Im: Rebr, da ti

prot' helja si,  
ho prej ai bil cesarjer,  
roh bujole gospodajer.

Arak: Glij, jaz sem ze republikar,  
li, če bi sam jaz sledal jo,  
če v monarhiji meni helj  
pa absolutur mi bi dal  
sem zopet proti monarhist,  
mazar, če helj je anti-hist.  
li, tale helj  
mi ne bo dal  
popolno praste robe.

Zato pa imam ožrbe,  
da proti njemu delal bom  
izrednega stališča,  
ker pri nemornem ljudstva tem  
ni druga izhodišča. ✓  
Zato pa, bebr, sem dejal:

Te jauru, faj za tajno!

~~Te jauru, faj za tajno!~~

Te budi delo najno:

Da hucino pade huc! (Ja prime pod  
pazduho in odideta.)

Factu.

IV.

Velika dvorana s bejzernim gradom. Ladij na zvisnem  
prostranem prestolu. Vijje na obeh strani stolci za  
dvojane. Na desni in levi meti

1. prizor.

Mark in Tam

(vedita na stoličah, ki sta prestolu najbližji, vake ne  
eni strani prestola.)

Mark: Hvala quas pra, da s blizini  
prestola stiča pra izhala.  
Tako si mislim, da najmanj  
pozicija je omajala.  
in le čim bolj vsehste br  
in naji bogate br.

Tam: Z blizine gornji tudi lažje  
spodnesi? Bom, kakor iz dalje.  
Ni lahko, enostavno delo  
s prcta' spargati z gade kralje.  
Pa, če u ~~u~~ enega punovi  
bakej spet drugi tam sedi.

Mark: Tamni u na moje hude stor!  
At času br spregovorilo

ni jaino bo ni res probolno  
 pe soji volji izvolilo  
 in soje mede ni moji,  
 hi dober ga voditi zna.

Tru:

En to bi bil jedino ti le,  
 teko si mislijo sam pri sebi!  
 Izdajna ~~hvala~~ <sup>pe</sup> bil ~~ti~~ <sup>hi</sup> ~~hvala~~, vahi;  
 kadar glas svoj ne oddal bi tebi.  
 En vobredna republika  
 nazvala bi se Anakora.

Arkel:

Republika, kakor rečano,  
 a ne teko', kot mislijo ti si  
 brez nre in brez privilegij.  
 Taki neumeni venderi nisi  
 in vedel tudi' bi lahko že,  
 pravo ~~da~~ že vladanje da gre.

*I. prijet*

*Prijetje, Gledu.*

Beden:

O dober dan prijatelj!  
 Vendar dobiš sem raje!  
 To me prinese reči;  
 imela mi je naprati

sta prej že vedno, ho se tu  
 ministra mista bila,  
 zato poceni prepičan sem,  
 da žuljo izpolnila  
 mi bodeta, hi jo poceni.  
 Sicer hudo dela  
 seket sta, ho sem volil raj,  
 da hita pomagala. ✓

Tom: Da heto je to, hi upa tebe  
 pred prestol sem stopiti.

Krek: in v službenih pogovori  
 praznični naj<sup>2</sup> moliti.

Tom: Sicer hi morda vedeti,  
 da tebe se volhiti.

Krek: (Bedem) Vedo se dignis, ti berac,  
 kar tebe semhaj priti.

Bedem: Kolko, kolko! To je lepo!

Ledaj me ne poznate!

Sedeta glasno je le to, — Vedno se vedno  
 da vidra ~~stol~~<sup>ih</sup> mato.

Če drugi oči pogledamo,  
 da sta le vidra nita.

✓ kraljeva hila reče na njegov stolica.

kdo

Proz rari, da ~~kata~~ drug od nas  
pisal bi do Karita.

Hele: Predgovor ti, bratka reu,  
na risbice ti spedeš,  
ker nas, bi nezmisljivi smo  
s psovotimi napedeš.

Im: En janijsi naši obedi ogled  
in quardas ob rime jo.  
Če helj nas bi izredel bi,  
koj s tabo s kulenjo grejo.

Bedem: Jy mislim pa, da parno helj  
bi pišnje prej učitel,  
kot lekla, bi se z varoja  
s ministri je pisal.

3. ~~prizor~~ prizor.

Prijenje, brinje

Brinje: (Tihor vstopi in stoji s oglezljem ter postreže.)

Im: Sedaj je dobi, potegula!  
Kaj, da izgovor se! (Poročnik)

Hele: Si dostojantra naraje  
prav nič reč ne boji se?

Bedem: Kaj dostojantra, o gospod

sê.  
~~na~~ brojga bi bel re?  
 le gley, da re quod drugimi  
 lehoj ne brô ijdel re,  
 da stavit mi prijatelj bil  
 ni pa točas si!  
 Sedaj pa prva ~~le~~ ~~si~~ kuhaj le  
 siroko prva redi.

Tr: (zagleda stonje, bi redi.) Kaj vidim tu, ta stol je mi,  
 za kaj se naj' si sedel?

Stonje: Kaj reudas firme ni na njem,  
 Kako naj bi si sedel!

Tr: Fjgini mi pa redi kaj'  
 na stolu tu kake drugi.

Stonje: ~~lehoj, lehoj, lehoj~~  
 Parnejal reudas me ne brô  
 matorju ali drugi,  
 bi matorhet, bi miqnis le  
 unisô mura skôiti  
 ni se ti ljubet hroti je  
 lehoj za te' ~~lehoj~~ stopiti.  
 Sedaj tu sedem in videl bi,  
 kdo s stola tega me sprodi.

Trn: Pokažem ti, kake ~~te~~ spodeti  
in s stolca tega preseliti  
kar lahko in mi kar hitro ~~gma~~!

Mošnja: O prida sem, pa naj reče!  
(Reči ga, stola, Trn ga napada, postane u boj.)  
Ne boš mi ga, ne boš mi ga!  
Jaz hočem <sup>tu</sup> sedeti.

Trn: Ta postni, ki si me sem ga  
čem je naprej smeti.

Mošnja: O, Beden, Beden, ti pomagaj,  
če ne se res je zamenj.  
Obljubljam ti, da ti ohran  
pomri ti to pomem.

Beden: Zhej ti jaz pomagal ti,  
raj tu se stol je prazen.  
Ko boš se naravala

Mošnja: samo' granta narazen. (Sede.)

Trn: Najbolje sedem si tebi,  
da zamej smo mebelni,  
samo, hjer ne trijo se  
nagoni liberalni.

4. prizor.

Prejunci, Lanyau.

Lanyau: Kol' vidim tu, osvobodjenci  
 pusteboja se s novimi domovi!

- Kolaj vidim, da rjete mure  
 zame bi ~~bi~~ Tihorjancu domov.

(Putev se neha, Tam, ki hrupni in pumagal, more  
 umu se stolec poleg njega, kakor, da ni bilo  
 nič.)

Lanyau: (z gromom) Tako je buj! To ste bratje,  
 ki par nič niste privolili,  
 zato pa bi secolaj se stekli,  
 her dungi se vam poderili.  
 O egoisti, o himarci!  
 Za stolihe kuhaj se boste,  
 namreko, da med ljudstvo gaste  
 mi s potodi ga niste.

Se držite za stolihe svoje,  
 da vam kam s žele ne odhitijo  
 in ~~da se sramota~~ <sup>pa</sup> ~~se~~ <sup>izpra</sup> ~~sedel~~ <sup>med</sup> ~~indignirali~~  
 nevidno <sup>ram</sup> se ne izgatijo.

A, kaj boš ti, ki le porariš,

~~off~~  
~~stuck~~  
 stuck.

gaterljās redus, ~~un~~ kritiznās  
mīnās pri teigiem delu slāde

Tam: z redējim prijam le priņās.

Arh: Nerams delo lūpi ti  
zē darus nej zēhli.

Arhija: En pagdināce teheg  
postens ti zēpeli.

Arh: Kāj mistis rēndu, Dārijam ti,  
de redus kritiznās  
mīnās ka zē lūnditro pabrāimā  
za mami spet pēdriņās.

En paven celite pabijot,  
krot mīnē hēcās bēti.

Pri pēcām, de tēh nāprij  
ne mame dolgo itē.

Arhija: La pabijot, hējē, hējē!  
Le mīn pms pabijoti!

Tam: Zdaļ pabijoti bēti ti  
zē rādē mī faloti!

Arh: Naradēn izdajatec zē,  
hējē itē nē nē rēpēdē.  
Pēdē pēctom rādē pēdēdēdēl ti

#

Sem meta na stežaj odprl,  
 se lahko zapustili  
 vobodu, jaco star bi  
 ni ga menj hodili.  
 A sami niste upali,  
 kericer se ste dali  
 ni vobodu, odrisani  
 se jaci ste ostali.

držare me osredek.

Lanyan: Ne bodem zagorajel se,  
probuo ne pred rami,  
pauo na eno spominim vas:  
Kako je bilo z nami.  
Kaj bili smo in kaj smo zdaj,  
kako smo sem prišli  
in oprasani s nagobitimi vas,  
ki so vas sem prišli.

Pin: Nagibi, no, rami smo šli,  
misleci, da ~~je~~ <sup>in</sup> potodo  
hrvaki naši hodišo.  
in da v hrist nam bodo.

Lanyan: Oar res, da rami ste prišli,  
bodo, kako je bilo.

A zdaj je pozabili ste,  
kako u je zgodilo!

Li nisem jaz ografo stal,  
ki nas od tu ločila

~~in~~ mirno nas je oblojela  
in duši nam težila.

In sčel ni jurek sem za vas,

Le tu se nas ~~pragati~~ spujeli  
 nikdar misleč nikdar slutec,  
 da boš se pucjeli  
 in namo sebi ujivanje  
 in boš se pripravljeli  
 do mene, ki sem <sup>rodil</sup> ~~si~~ ras  
 z izdajico magnele.  
 Porejte mi <sup>huj</sup> naj stanim  
 v dohaz pabizjotizma,  
 če to ravno ne premalo je  
 kaj iz idealizma  
 sem žiboral za ras ljudje,  
 ki tege misle vredni.  
~~Če hoteli, da boš se spujeli~~  
 O hotel li, da boš se spujeli,  
~~ki bi ti prišlo v roko~~  
 zaslužjenu in bedno  
 in naj ras dohotljivi hraj  
 pžene z hise prope.  
 Da take, nevalizneji,  
 se daves žilje moje. (bedole.) -

5. priglas.

Prejunci brez tanyana.

Arak: Ledi naj pa se reče kdo,  
da to ni izdajalec,  
nevolje ljudske, upora je  
nevaru raznaisalec.

Je zget to poledice,  
ker ni re prav sere,  
skratki nevaru sinjor  
<sup>med</sup>  
~~by~~ ljudstva u brez mere.  
A, kaj pa glede na re to,  
kot smalo bi biti

ni se na misel mu ne gre,  
~~na~~  
~~ne~~ nas ministre sčiti.

Arinja: In paka to na nas pre skup!  
Se beba to pramte.

Vkrambo grejo med rebo  
to beba utenosti.

Pen: Čepar si me odvinil prej  
iz prave proutna,  
ideli boji reuterle  
ne najdem jigorbra.

Beden: (vstane) Sedaj je vidno, da res svet  
popolnoma je zmeden,  
in da vstanem zmiraj se,  
brezpravni stari Beden.  
Adijo no, in čuvajte  
zvesto svoje stoliče  
in v neimar svoj pusičje  
ker naroda se tice.  
Ved rase slane in moci  
in kura in napita  
ker jami ste se oblepi mi  
in quipavljena knista.  
Zato se zlozom halidicere!  
Kudic naj vas quid ljudstvom pere!  
(bolide.)

6. prizor.

Prejmyi brez Bedna.

Tru: Li stičel ga, puhllet cigaw,  
se telo ne nas se sprari

Hoing: Kehr, da se ne najče kchr,  
da lóprova gadari!

Krak: Saj pravini, da ne metu mi

notene oče murale  
 robar namu ljudecra mare so  
 zampati nehale.

Prij ubazel si, pa se ti šli  
 ni oče se naredili

ni žetjo rebo na mizljaj  
 leboj nam izprohili.

Zato ga stvinimo<sup>se</sup> mi  
 o svoje moči obrambo  
 ni spavljamo zblude o  
 vraki phtno o svoje obrambo.

Če pride čas, da pride zra  
 bud' z namu hodej pamente  
 da vendar ~~se~~<sup>se</sup> orke bo  
 nam hej pod ~~z~~<sup>nos</sup> zante.

Tin: Prar, prar prijatelj, prar telc!

Mošnja: Na to prolam ti rad roko!

(Si podajo ni hipe vke.)

Krek: Stvinimo plujej se zento!

Mošnja: Da oem cimve profite bo.

7. prizor.

Prijšnji, Tihar, Danyai.

f. Vberedel



deliti bratje me med se  
 kakih to bratje ugleda,  
 Ledoč pa vidimo, da ne  
 svet v pohale je voluje  
 ni na dijara mgoli  
 prohte poluje.

Če hoče te malo gane se  
 sehoj se mene ga zapre.  
 Tu to predstavi tudi  
 predstavi in predstavi.

Chuck: To je že prav, da je voluje  
 in tudi prav da poluje!  
 Ne vsem tudi čez ganderje,  
 ker vse te stvar tudi nas obraye  
 hujšanje neke hudočije  
 iznajde z hujšanje.  
 A ljudstvo to ne odobrava,  
 da kraljstvo je dijara  
 ter hoče se republiko,  
 da samo bi jo vlada.

Tihar: A, to ni ljudstvo govori  
 ni se je, se je to zgodilo,

# luck: O bog pariceni, to bicieo,  
le zmiseljena je neresnica.  
O bog ti mi za jutro budi  
da zmiraj in pa neposodi  
parval po ljudski peni le volji.  
O bog ti nam to res najbolji.

hec u ga ti takso učil,  
 mu fantazijo v glavo vli,  
 hi nihdar se ne bo popelnila,  
 ker ti dijaro pogubila.

O prej, ko si se sujenj bil  
 si se ponižno v prahu vil  
 pred kuzeni vladarja,  
 hi bili gospodari

~~sami in sami in tuji so~~  
 neznani in nemili so,  
 hi niso hi inveli so.

[M.M.] Tokrat je tudi ljutor bil,  
 hi je za buje govoril,<sup>2</sup>  
 mu tudi miš ubegal ti,  
 kinoge buje naj časti!<sup>2</sup>

Le ljutor, ljutor, ono je,  
 hi non buje grebi ne. ✓

Likor.

Lianje naj se, kadar boga  
 je včer strah na jeziki da,  
 pod glasčim shira pa bodelo,  
 hi smutur rano naj gadelo  
~~hi smutur rano naj gadelo~~

bi onenu, bi te pipēšil  
 m' tūcām zālē utēšl.  
 Lūtejam pūdgās m' uoš,  
 a, sam sūmajš m' mūš.

Dozjan: Ta, kas gornil, Eihar, si!  
 Lūdžs, bi gornijr  
 drugācē, beku mīslj  
 māj<sup>2</sup> se od<sup>1</sup> tod zgnbjr!  
 s. quiza.

Pūšmji Kralj

Dozjan: Taj vānoproar pūhāj kralj!  
 a mjenm ore pūvja,  
 kade tēbr, hot nams itar!  
 Pūhik'ge m' imjta!

Kralj: A, hāj māj pū pūvta mī? —  
 Pūz strakas gornita!  
 Nōkne pūste zālē mī  
 s straku m' zamolēita!

Krak: O pāj nōkne mīmaras!  
 Pūed imam pūmalō,  
 da ze pūšter nāso tē  
 ijuhel bi zgnrlo.

f (Tonyann)

In dan na dan pomačel jo  
z dežanjem in bendom  
ster infamiral jasno v  
in ljudem to naredat.

Kraj: (kriče) Ti tvoj nič! (Tina) A hej pa tebe  
na men je tako težko.

Tina: O, bito sicer neha je,  
a, to je že minilo.

Kraj: Zahaj potem; <sup>na me</sup> ~~na me~~, si jih  
s predlogi ~~ja~~ li naslovil?

Tonja: Odhudo, le samo zato,  
da beže bi ulovil.  
Zdaj govorita pa teko!  
Kdo jih je silal preje  
se govoru redanjem  
v revnici leško smeti.

Kraj: Vojamem ti in silal sem  
hej ~~da~~ tejo ~~godi~~ govoril se  
in hej za mojim baboam tu  
prijeto ne godi se.  
Zdaj pa ti povedal si  
ve težke stvari moje,

zato, učenite tudi čem  
kneže čiste rože. (Greke priobiti)

Zaradi hčerke Vlasti ~~je~~ sem  
z Tanjancem, rojcem našim,  
da del naš redno naj bi bil  
spojen je rečeno z našim. ✓

A zgodet sem, da mi ravno prav  
da ~~gamen~~ ~~bi bil~~ ~~je~~ bil bi združen z nami.  
Zoljnosto vseh odročnem vas!  
Pa vstanite ravno!

(Ve je onpružen. Katak priobiti)  
(Tanjancem)

Pohleji se, hi tam stoji  
in vneti čakajo  
z nereto in pa z ženinom  
naj sem knežev. (Tanjancem  
reče na priobiti)

Tanjancem (odide)

(Priobiti!)

Tihni: O hval, usmili ~~se~~ se nas bednih  
in ne zavzi vseh nereditih  
vseh priobiti, hi najreč kptjenje

prejete so, osvobodjenja.  
pa se ponikno veselijo  
in le ne dober ti želijo.

9 prigor.

Prijazni, prijani, za vsim tamjan in Kesta  
in narod; vse v pretorshih oblesilih.  
Shupina.

Krej: Takor odločen je bitr,  
da danes pralor u klavir  
ne morem domu kuhaj bo,  
a zdaj pa žal, mi se teko!

Tamjan: Kice?

Kesta: Kice?

Tamjan: Kice?

Kesta: Kice?

Krej: <sup>Ne</sup> ~~Pa~~ mene ~~tako~~ ~~biti~~ u zgoditi.

~~Pa~~ osvobodenci nrejo  
se delje z nami biti.

Zarobil naju mu zato,  
da se bi kajna hila.

Nekdurno ali globe pa  
drugeje je ubrinda.

Zato odločam vas priseg<sup>+</sup> (Marci in Damjanu)  
 ni pa obljube raji!  
 Le pozabite, kajer biliti ste,  
 če tam ste mnogo raji.

Iskro: (u zganeti) O hufj, o hufj!

Marci: O oče moj!

Nihar jst ne zganji  
 ni roči par narednejer  
 ovek dobrih sad' ne mugi.  
 Glej quila je pič, proboda  
 s prehitrimi hrachi.

En res, da mnogo termate je,  
 a niso vi enaki,

O, oče, hufj, predohi moj,  
~~ta~~ probor jim del si  
 ni pa iz more njšhore  
 mi javine izbral si.

Le zdej naj ločimo se spet  
 od njoh in jaz od njega.

O oče to bi volarec bil,  
 to bit bi konce mege.

Damjan: O Marci, zdej naj svoj gram,

per vsem, ker se zgodilo?

Po vsem preplevanju, morda ne  
se ne bi v nič zgubilo?

Proti, če nje pa me vram  
je mi pod no čarbo!

Naravnost naj o najenost  
najej temer gleda.

Danjan: In tu me bomo zločeti!

Če gredo, gredo vti!

Heck: (Danjan) In, to me najbolj suči  
da mara tudi ti!

Danjan: Za vas, za vas naj tudi jaz  
sedež najez tipim. —

Po jaz vsem mi je je. (Marki)  
če bibe tu gredem.

Potem je ubito za me vse!

Čemu naj se živim!

Obzajem sem od usode je  
naj rekomaž tipim. (Sklovi glavo)

Marki: (Polekne pred kralja)

O oči moj odprti jam  
in pa jih spujmi pet



ni njega ne odzani me,  
 ki je prijazni svet  
 ni bi za te bi stnil ne  
 ker ti bi le želel.

Brez njega ~~pa~~ tudi meni bi  
 prar kmalu zorn zapel.

O, prsim, oie, prsim ugodi!

Kletj: Ker prsi's hčurke, ti, pa hodi!

Lihni: (u prsni drigue) O hrcela kletj, masekomej  
 te narod naš opituje naj.

✶

Laster!

13/6. 22.

$\frac{3}{4}$  na 24 =

Piček: In hodi u ti heba mi  
 ne ozihe ne potme,  
 Toj prstol ti bi ščitila  
 mladina iz Orijune.

dodalek!  
 hi u ni shjunit

*Thalysia reuik.*